

Tulia, Samotność

Nie widział nikt jej twarzy
Choć twarzy ma ze sto
I dłonie które parzą
I oczy w których noc

Samotność mieszka w tłumie
Gdzie serca coraz mniej
Nikogo nie rozumie
Nikt nie rozumie jej

Zamknięta w sobie samej
Zgubiła dawno klucz
Znów między nami staje

Samotność mieszka w tłumie
Gdzie serca coraz mniej
Nikogo nie rozumie
Nikt nie rozumie jej

Przyjaciół stu, zobacz
Ile w nich jest na pokaz
Ilu ich jest naprawdę
Lepiej się nie przekonać

Samotność mieszka w tłumie
Gdzie serca coraz mniej
Nikogo nie rozumie
Nikt nie rozumie jej